Rada
Evropské unie

Brusel 16. prosince 2015
(OR. en)

13899/1/15
REV 1

LIMITE

PV/CONS 60
ECOFIN 838

PUBLIC

NÁVRH ZÁPISU Z JEDNÁNÍ[1]

Předmět:	**3421.** zasedání Rady Evropské unie **(HOSPODÁŘSKÉ A FINANČNÍ VĚCI**), konané v Bruselu dne 11. listopadu 2015

[1] Informace o projednávání legislativních aktů Rady, o jiných veřejných jednáních Rady a o veřejných rozpravách jsou uvedeny v dodatku 1 k tomuto zápisu z jednání.

OBSAH

strana

1. Přijetí předběžného pořadu jednání ... 3

PROJEDNÁVÁNÍ LEGISLATIVNÍCH AKTŮ

2. Schválení seznamu bodů „A“ ... 3

3. Jiné záležitosti ... 3

NELEGISLATIVNÍ ČINNOSTI

4. Schválení seznamu bodů „A“ ... 3

5. Akční plán Komise pro vytváření unie kapitálových trhů ... 4

6. Provádění bankovní unie ... 4

7. Jednotný mechanismus pro řešení krizí – způsoby překlenovacího financování ... 4

8. Správa ekonomických záležitostí a opatření navazující na zprávu pěti předsedů s názvem Dokončení evropské hospodářské a měnové unie ... 4

9. Financování opatření v oblasti klimatu ... 5

10. Opatření navazující na zasedání G20 a MMF v Limě ve dnech 8.–11. října 2015 ... 5

11. Jiné záležitosti ... 5

PŘÍLOHA – Prohlášení do zápisu z jednání Rady ... 6

*

* *

1. Přijetí předběžného pořadu jednání
13662/15 OJ CONS 59 ECOFIN 826

Rada přijala výše uvedený pořad jednání.

PROJEDNÁVÁNÍ LEGISLATIVNÍCH AKTŮ
(veřejné jednání podle čl. 16 odst. 8 Smlouvy o Evropské unii)

2. Schválení seznamu bodů „A“
13663/15 PTS A 82

Rada přijala seznam bodů „A“ uvedený v dokumentu 13663/15.

Dokumenty u bodu 2 mají být tyto:

Bod 2: 13511/15 CODEC 1428 PI 78
+ ADD 1 REV 1
10373/15 PI 42 CODEC 949
+ COR 1 (es)
+ ADD 1

Podrobné informace o přijetí těchto bodů jsou uvedeny v dodatku.

3. Jiné záležitosti

– **Aktuálně projednávané legislativní návrhy**
= informace předsednictví

Rada vzala na vědomí aktuální stav, pokud jde o legislativní návrhy týkající se finančních služeb.

NELEGISLATIVNÍ ČINNOSTI

4. Schválení seznamu bodů „A“
13664/15 PTS A 83

Rada přijala seznam bodů „A“ uvedený v dokumentu 13664/15.

Prohlášení k těmto bodům jsou uvedena v příloze.

5. <u>Akční plán Komise pro vytváření unie kapitálových trhů</u>

= závěry Rady

13531/15 EF 194 ECOFIN 819 UEM 389 SURE 27
+ COR 1
+ COR 2 (el, fi, lv, mt, sk, hr)

<u>Rada</u> přijala závěry k akčnímu plánu Komise pro vytváření unie kapitálových trhů, uvedené v dokumentu 13922/15.

6. <u>Provádění bankovní unie</u>

= informace o aktuálním stavu věci

<u>Rada</u> byla informována o aktuálním stavu provádění bankovní unie a vzala na vědomí skutečnost, že je naléhavě nutné urychlit nezbytná opatření na úrovni členských států.

7. <u>Jednotný mechanismus pro řešení krizí – způsoby překlenovacího financování</u>

= orientační rozprava s cílem dosáhnout politické dohody

<u>Ministři</u> se dohodli na dalším postupu, pokud jde o poskytování překlenovacího financování Jednotnému fondu pro řešení krizí, tak aby konečná podoba mechanismu překlenovacího financování byla potvrzena v prosinci.

8. <u>Správa ekonomických záležitostí a opatření navazující na zprávu pěti předsedů s názvem Dokončení evropské hospodářské a měnové unie</u>

= prezentace Komise a první výměna názorů

13356/15 ECOFIN 800 UEM 385
13348/15 ECOFIN 798 UEM 383
13352/15 ECOFIN 799 UEM 384
13374/15 ECOFIN 803 UEM 387
13358/15 ECOFIN 801 UEM 386
13330/15 ECOFIN 796 UEM 382
+ ADD 1

V <u>Radě</u> proběhla první výměna názorů nad balíčkem iniciativ týkajících se správy ekonomických záležitostí, který 21. října 2015 předložila Komise, v návaznosti na zprávu pěti předsedů o dokončení evropské hospodářské a měnové unie.

9. Financování opatření v oblasti klimatu

– příprava na zasedání 21. konference smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC) (Paříž 30. listopadu až 11. prosince 2015)
  = závěry Rady
    13478/2/15 REV 2 ECOFIN 813 ENV 658 CLIMA 120

Rada přijala závěry Rady ve znění uvedeném v dokumentu 13875/15.

Polská delegace učinila prohlášení uvedené v příloze.

10. Opatření navazující na zasedání G20 a MMF v Limě ve dnech 8.–11. října 2015

= informace předsednictví a Komise

Předsednictví a Komise Radu informovaly o zasedáních G20 a MMF, která se ve dnech 8.–11. října uskutečnila v Limě.

11. Jiné záležitosti

V této části nebyly k projednání navrženy žádné body.

****

PROHLÁŠENÍ DO ZÁPISU Z JEDNÁNÍ RADY TÝKAJÍCÍ SE NELEGISLATIVNÍCH ČINNOSTÍ

K bodu „B“ č. 9: **Financování opatření v oblasti klimatu**
– **příprava na zasedání 21. konference smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC) (Paříž 30. listopadu až 11. prosince 2015)**
= **závěry Rady**

PROHLÁŠENÍ POLSKA

„Nová globální dohoda by měla zajistit ochranu globálního klimatu pro budoucí generace. Všichni bychom měli usilovat o to, aby bylo v Paříži dosaženo finálního kompromisu, který je spravedlivý, realistický a přijatelný pro všechny strany.

Polsko poskytuje rozvojovým zemím finanční pomoc na dobrovolném základě a je připraveno v tom v souladu se stávajícími mechanismy pokračovat, tak aby proces jednání podpořilo.

Stávající dobrovolný charakter finančních příspěvků bude zachován v období do roku 2020 i poté, až nová globální dohoda vstoupí v platnost. V souladu se závěry Evropské rady z října 2009 není možné členským státům EU ukládat povinné závazky, aniž je předtím dohodnuto vnitřní rozložení zátěže, které schválí Evropská rada.

Podle názoru Polska nelze závěry Rady ECOFIN vykládat tak, že umožňují přijmout před rokem 2020 či po něm povinné finanční závazky pro všechny členské státy EU, bez ohledu na přijetí nové globální dohody.“

K bodu „A“ č. 21: **Návrh rozhodnutí Rady o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie zaujat v rámci Konference ministrů Světové obchodní organizace k přistoupení Liberijské republiky ke Světové obchodní organizaci**
= **přijetí**

PROHLÁŠENÍ IRSKA

„Irsko jako součást Unie je ustanoveními týkajícími se dočasné přítomnosti fyzických osob za účelem obchodu obsaženými v rozhodnutí schváleném Radou vázáno, pouze pokud v souladu s Protokolem č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva oznámilo, že se chce výše uvedeného rozhodnutí účastnit. Irsko zajistí, aby byla dočasná přítomnost fyzických osob za účelem obchodu umožněna v souladu s uvedenými ustanoveními.“

PROHLÁŠENÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

„Spojené království jako součást Unie je ustanoveními týkajícími se dočasné přítomnosti fyzických osob za účelem obchodu obsaženými ve výše uvedeném rozhodnutí vázáno, pouze pokud v souladu s Protokolem č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva oznámilo, že se chce výše uvedeného rozhodnutí účastnit."

PROHLÁŠENÍ KOMISE

„Komise vítá přijetí rozhodnutí Rady o postoji EU ve prospěch přistoupení Liberijské republiky.

Komise bere na vědomí návrh, aby se v souvislosti s tímto přistoupením přijalo na základě vzájemné dohody rozhodnutí zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o postoji členských států ve WTO. Komise konstatuje, že by bylo bývalo možné přijmout rozhodnutí EU, u něhož by takové samostatné rozhodnutí nebylo nutné."

<u>K bodu „A" č. 40:</u> **a) Návrh rozhodnutí Rady, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly protokol z roku 2014 k Úmluvě Mezinárodní organizace práce o nucené práci z roku 1930, pokud jde o záležitosti týkající se justiční spolupráce v trestních věcech**

b) Návrh rozhodnutí Rady, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly protokol z roku 2014 k Úmluvě Mezinárodní organizace práce o nucené práci z roku 1930, pokud jde o záležitosti týkající se sociální politiky

= **přijetí**

PROHLÁŠENÍ ČESKÉ REPUBLIKY

„Česká republika plně podporuje protokol z roku 2014 k Úmluvě o nucené práci Mezinárodní organizace práce z roku 1930.

Přitom však má Česká republika i nadále pochybnosti, pokud jde o existenci výlučné pravomoci EU v oblasti, na kterou se protokol vztahuje, zejména s ohledem na znění čl. 82 odst. 2 a čl. 153 odst. 2 SFEU (ustanovení v obou případech Radě a Evropskému parlamentu umožňují stanovit minimální pravidla nebo požadavky), jakož i s ohledem na posudek 2/91, ve kterém Soudní dvůr Evropské unie konkrétně v souvislosti s MOP dospěl k závěru, že ustanovení mezinárodní dohody nejsou takové povahy, aby ovlivňovala pravidla přijatá EU, jestliže daná dohoda i právní předpisy EU stanoví minimální normy."

PROHLÁŠENÍ SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO, KE KTERÉMU SE PŘIPOJUJÍ ŘECKÁ REPUBLIKA, MAĎARSKO A RUMUNSKO

„Komise předložila dva návrhy rozhodnutí Rady, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly protokol z roku 2014 k Úmluvě Mezinárodní organizace práce o nucené práci z roku 1930, pokud jde o části spadající do pravomoci Unie 1) v souladu s čl. 153 odst. 1 písm. a) a b) SFEU nebo 2) v souladu s čl. 82 odst. 2 SFEU. Jako procesní právní základ obou rozhodnutí Rady je uveden čl. 218 odst. 6 písm. a) bod v) SFEU.

Spolková republika Německo zdůrazňuje právní a politický význam protokolu z roku 2014 k Úmluvě Mezinárodní organizace práce o nucené práci z roku 1930. Jednoznačně podporuje cíle těchto nástrojů a ratifikaci protokolu všemi členskými státy rovněž v zájmu Unie i výzvu k ratifikaci určenou členským státům s tím, že ratifikační proces v Německu bude zahájen co nejdříve.

Existují však rozdílná právní stanoviska ohledně ustanovení použitých jako procesní právní základ, v souvislosti s nimiž se zatím nepodařilo nalézt řešení. Německo je toho názoru, že čl. 218 odst. 6 SFEU, který je použit jako procesní právní základ, není pro tento účel vhodný. Nicméně vzhledem k právnímu a politickému významu protokolu je Spolková republika Německo připravena předložené návrhy podpořit, bez ohledu na obavy týkající se procesních aspektů vyjádřené v její písemné poznámce ze dne 23. října 2014. Spolková republika Německo tedy toto rozhodnutí podporuje bez ohledu na své právní stanovisko ohledně výkladu čl. 218 odst. 6 SFEU.

Spolková vláda chce využít této příležitosti, aby společně s členskými státy a Evropskou komisí prozkoumala reálné možnosti, jak sladit procesní zájmy členských států EU jakožto samostatných složek MOP na jedné straně a procesní zájmy Evropské unie coby strážkyně *acquis communautaire* na straně druhé.“

PROHLÁŠENÍ IRSKA

„Irsko zdůrazňuje, že protokol z roku 2014 k Úmluvě o nucené práci Mezinárodní organizace práce plně podporuje.

Irsko však chce dát jasně najevo, že podle jeho názoru se rozhodnutí Rady, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly protokol z roku 2014 k Úmluvě Mezinárodní organizace práce o nucené práci z roku 1930, s ohledem na články 1 až 4 protokolu, pokud jde o záležitosti týkající se justiční spolupráce v trestních věcech, týká pouze oblastí, které spadají do výlučné pravomoci EU, pokud protokol může společná pravidla EU ovlivnit.“

PROHLÁŠENÍ REPUBLIKY MALTA

„Republika Malta zcela souhlasí s obsahem protokolu z roku 2014 k Úmluvě Mezinárodní organizace práce o nucené práci z roku 1930 a má v úmyslu jej ratifikovat.
V souvislosti se dvěma navrhovanými rozhodnutími Rady, kterými se členské státy zmocňují k ratifikaci protokolu MOP, má však Republika Malta vážné pochybnosti týkající se právních a procesních aspektů.

Republika Malta se nedomnívá, že existuje výlučná pravomoc EU vyplývající z oblastí, na které se uvedený protokol vztahuje, vzhledem k tomu, že jak čl. 82 odst. 2, tak čl. 153 odst. 2 SFEU umožňují Evropskému parlamentu a Radě stanovit minimální pravidla, a s ohledem na posudek 2/91, ve kterém Soudní dvůr konkrétně v souvislosti s MOP dospěl k názoru, že ustanovení mezinárodní dohody nejsou takové povahy, aby ovlivňovala pravidla přijatá EU, jestliže daná dohoda i právní předpisy EU stanoví minimální normy. Tyto skutečnosti tedy vyvolávají otázky ohledně nezbytnosti a vhodnosti navrhovaných rozhodnutí Rady. Republika Malta kromě toho rovněž vyjadřuje politování nad tím, že neexistuje podrobná analýza Komise ohledně rozdělení pravomocí, která by odůvodnila nezbytnost uvedených rozhodnutí, i nad nedostatečně jasnou formulací konečného znění, pokud jde o vymezení rozsahu vykonávaných pravomocí (výhradních nebo sdílených).

Republika Malta navíc stále není přesvědčena o tom, že je vhodné použít jako procesní právní základ čl. 218 odst. 6 SFEU, neboť je v něm stanoveno, že Rada může „na návrh vyjednavače“ přijmout rozhodnutí o uzavření dohody mezi Unií a mezinárodní organizací. Vyjednavač musí být jmenován rozhodnutím Rady, jak je stanoveno v druhé části věty v čl. 218 odst. 3 SFEU. V případě výše uvedeného protokolu nebylo prostřednictvím rozhodnutí Rady uděleno zmocnění k jednání o protokolu a k jeho přijetí na 103. Mezinárodní konferenci práce. Použití čl. 218 odst. 6 SFEU jako procesního právního základu je proto přinejmenším sporné.

Vzhledem k významu protokolu, který plně podporuje, se Republika Malta bez ohledu na výše uvedené obavy ohledně právních aspektů rozhodla, že se zdrží hlasování o těchto rozhodnutích.“

PROHLÁŠENÍ SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ

„Spojené království si přeje vyjádřit protokolu z roku 2014 k Úmluvě o nucené práci z roku 1930 podporu a uvést do záznamu svůj záměr daný protokol ratifikovat.

Spojené království si přeje uvést do záznamu svůj názor, že neexistuje žádná výlučná vnější pravomoc Unie vyplývající z tohoto protokolu v souvislosti s předmětem *rozhodnutí Rady, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly protokol z roku 2014 k Úmluvě Mezinárodní organizace práce o nucené práci z roku 1930, pokud jde o záležitosti týkající se justiční spolupráce v trestních věcech*. V souladu s výše uvedeným tedy ani nebylo nutné zmocňovat členské státy v uvedeném rozsahu k tomu, aby tento protokol ratifikovaly v zájmu Unie. Členské státy tudíž měly mít možnost zvážit ratifikaci protokolu samostatně.

Spojené království se dále domnívá, že na návrh *rozhodnutí Rady, pokud jde o záležitosti týkající se justiční spolupráce v trestních věcech*, se vztahuje Protokol (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojený ke Smlouvám, neboť se v případě tohoto rozhodnutí jedná o opatření navrhované podle části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie.

Spojené království se tudíž nedomnívá, že je automaticky vázáno, jak je uvedeno v 9. bodě odůvodnění, k účasti na rozhodnutí Rady pouze z důvodu své účasti na směrnici 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí a směrnici 2012/29/EU, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu.

Spojené království tak nevyužije svého práva podle protokolu č. 21 připojit se k *rozhodnutí Rady, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly protokol z roku 2014 k Úmluvě Mezinárodní organizace práce o nucené práci z roku 1930, pokud jde o záležitosti týkající se justiční spolupráce v trestních věcech*."

<u>K bodu „A" č. 42:</u>

a) Návrh rozhodnutí Rady o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním provádění protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským společenstvím a Mauritánskou islámskou republikou o partnerství v odvětví rybolovu na období čtyř let
= **přijetí**

b) Návrh nařízení Rady o rozdělení rybolovných práv podle protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským společenstvím a Mauritánskou islámskou republikou o partnerství v odvětví rybolovu na období čtyř let
= **přijetí**

c) Návrh rozhodnutí Rady o uzavření protokolu, kterým se stanoví rybolovná práva a finanční příspěvek podle Dohody mezi Evropským společenstvím a Mauritánskou islámskou republikou o partnerství v odvětví rybolovu na období čtyř let
= **žádost o souhlas Evropského parlamentu**

PROHLÁŠENÍ POLSKA
k rozdělovacímu klíči uvedenému v nařízení o rozdělení rybolovných práv

„Polsko zdůrazňuje, že rybolovná práva přidělená Unii podle protokolu mezi EU a Mauritánii se nakupují ve prospěch rybářských loďstev EU z finančních prostředků EU. Z tohoto důvodu přidělené kvóty a licence uvedené v článku 1 tohoto nařízení, zejména pro kategorie 6 a 7, nepředstavují žádný precedens pro budoucí protokoly. Komise se vyzývá, aby často a pravidelně sledovala míru využití rybolovných práv v kategoriích 6 a 7 tak, aby se v zájmu plného využití předmětných rybolovných práv zajistilo včasné uplatnění mechanismu přerozdělení podle čl. 1 odst. 2 a 3 a zabránilo přerušení činnosti dotčených loďstev."

PROHLÁŠENÍ KOMISE

„Rozsudkem ve spojených věcech C-103/12 a C-165/12 (Evropský parlament a Komise v. Rada) Soudní dvůr jednoznačně potvrdil, že rozhodnutí týkající se uzavírání dohod o vnějším rybolovu spadají plně do působnosti čl. 43 odst. 2 SFEU (ve spojení s platným postupem podle článku 218 SFEU, tj. čl. 218 odst. 6 písm. a) bodem v), pokud jde o rozhodnutí o uzavření dohod) a odmítl postoj, podle něhož by taková rozhodnutí mohla spadat do působnosti čl. 43 odst. 3 SFEU.

Ve vztahu k rozhodnutí o podpisu a uzavření nového protokolu o partnerství v odvětví udržitelného rybolovu s Mauritánskou islámskou republikou vyjadřuje Komise politování nad změnou Rady, která spočívá v nahrazení právního základu čl. 43 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 5, čl. 218 odst. 6 písm. a) a čl. 218 odst. 7 SFEU článkem 43 (bez uvedení odstavce) ve spojení s čl. 218 odst. 5, čl. 218 odst. 6 písm. a) a čl. 218 odst. 7 SFEU, a trvá proto na svém původním návrhu.“

<u>K bodu „A“ č. 46:</u> **Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci ze dne 15. září 2015, kterým se doplňuje rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1104/2011/EU, pokud jde o společné minimální standardy, které musí splňovat příslušné orgány PRS**
= **záměr nevyslovit námitky proti aktu v přenesené pravomoci**

PROHLÁŠENÍ RADY

„Rada opětovně potvrzuje strategický význam systému vytvořeného na základě programu Galileo, jenž se v současné době zavádí, a přesně stanovených cílů všech aspektů tohoto programu. Jedna z jeho služeb, veřejná regulovaná služba (dále jen „PRS“), je určena pouze vládou schváleným uživatelům pro specifické aplikace, které vyžadují maximální nepřetržitost služby. Evropská unie poskytuje některým třetím zemím a mezinárodním organizacím možnost stát se odběrateli PRS, a to prostřednictvím zvláštních dohod uzavřených s těmito zeměmi nebo organizacemi. V této souvislosti se Rada domnívá, že by se měla urychleně vyřídit žádost Norska a USA o přístup ke službám PRS, a proto podporuje rychlé souběžné zahájení jednání, jakmile přijme oba příslušné mandáty. Rada žádá, aby tyto dohody umožnily Norsku (jako úzce spolupracujícímu evropskému partnerovi, na jehož území se nachází rozsáhlá pozemní infrastruktura programu Galileo) a Spojeným státům (které provozují globální polohový systém NAVSTAR GPS) přístup ke službě PRS, a zdůrazňuje, že je důležité navázat plodnou bilaterální spolupráci. Prostřednictvím spolupráce s USA by se kromě toho měla s ohledem na finanční a provozní omezení podporovat optimální interoperabilita systémů Galileo a GPS.“

PROHLÁŠENÍ RAKOUSKA

„Rakousko zastává názor, že rozhodnutí o společných minimálních standardech, které je založeno na čl. 8 odst. 2 rozhodnutí č. 1104/2011/EU ve spojení s článkem 290 SFEU, by mělo být zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie (řada L), pokud neobsahuje žádné utajované informace.

Rakousko opakovaně vyjádřilo tento odůvodněný postoj během přípravných konzultací mezi Komisí a odborníky členských států k tomuto právnímu aktu a také navrhlo alternativy k řešení zvolenému Komisí.

Rakousko uznává, že znění nyní reaguje na jeho obavy ohledně právních aspektů, a to ve dvou směrech:

i) již v samotném názvu rozhodnutí o společných minimálních standardech je jasně uvedeno, že se jím základní akt (rozhodnutí č. 1104/2011/EU) „nemění“, ale pouze „doplňuje“;

ii) v části 3 důvodové zprávy se uvádí, že tento akt nebude z důvodu konkrétních okolností tohoto případu (zejména důvěrné povahy příslušných záležitostí) zveřejněn.

Rakousko se nicméně domnívá, že v tomto konkrétním právním kontextu je nutné společné minimální standardy zveřejnit (za předpokladu, že neobsahují žádné utajované informace). Ačkoli se ve výše uvedené části 3 důvodové zprávy zamezuje tomu, aby Komise v budoucnu systematicky nezveřejňovala akty v přenesené pravomoci, pozornost si zaslouží další znepokojující dopad rozhodnutí o společných minimálních standardech: bez zveřejnění nemůže nastat žádný závazný účinek pro jednotlivce ani podniky a i nadále je naprosto nejasné, jak mají orgány PRS za takových podmínek plnit svou povinnost dodržovat společné minimální standardy.

Rakousko věří, že než bude systém PRS uveden do provozu, lze tyto výhrady ohledně právních aspektů vyřešit během přezkumu rozhodnutí č. 1104/2011/EU a rozhodnutí o společných minimálních standardech samotného (viz jeho článek 18).“